

GERMANOR

REVISTA dels CATALANS de XILE



FARSA I TRAGEDIA

SUMARI

EDITORIALS: Farsa i Tragèdia. Presons d'Espanya.

CARTA DE BARCELONA: Batalla campal al Palau de la Música Catalana, per *Pere de Creixells*.

CATALUNYA ÉS AIXÍ: Parlem d'Andorra, per *Pere de Santjust*.

ARTS I LLETRES: Pintures de Roser Bru, Montserrat Julió, Jaume Vicens i Vives.

CARTA ALS CATALANS: Nous projectes d'unió catalana.

INFORMACIONS I COMENTARIS: Deures i ideals dels catalans de Xile, per *Cristià Agudé*.

CRÒNICA DE LA COL·LECTIVITAT.

DIRECCIÓ - ADMINISTRACIÓ

INSTITUCIÓ DE

CULTURA CATALANA

CENTRE CATALA

Merced 738 — Casilla 2278

SANTIAGO DE XILE

Bravo! Fernando Maria Castiella, Ministre de Relacions de Franco, acaba d'obtenir un nou èxit. Després d'haver aconseguit que Eisenhower, en el seu ressonant viatge per Asia i Europa, alterés l'itinerari per tal d'anar a visitar el dictador del Prado, ha estat ara rebut oficialment pel Govern britànic. ¿Quins són els mèrits de Castiella per a obtenir aquestes mercès? ... Castiella és un dels primers teoritzadors del règim franquista. Execredor del liberalisme i de la democràcia, causa de la decadència d'Espanya. Partidari de l'aliança d'Espanya amb la Itàlia de Mussolini i l'Alemanya d'Hitler per a enfonsar els imperis corromputs de França i d'Anglaterra. Reivindicador de les possessions franceses i angleses d'Àfrica per a Espanya. Reivindicador, sobretot, amb amenaces bèl·liques, de Gibraltar. Somnis vans! Petulància impotent! No importa. El llibre en què Castiella exposa la doctrina falangista —"Reivindicaciones para España"— ha tingut prou difusió i ha estat prou sovint denunciat com un símptoma del mal que pateix Espanya —feixisme i faramalla— perquè hom pugui fer-se el distret. Cap Cancilleria no l'ignora. ¿Es que d'ençà de la publicació del llibre Castiella ha rectificat les seves doctrines falangistes? ¿Es que Franco ha deixat de practicar-les? ... Quan Castiella arribava a Londres, no feia gaire que una colla de minyons catalanistes acabaven de ser empresonats, copiosament apallissats i torturats per la policia. Per això mentre Castiella anava a saludar a Macmillan veus hostils clamaven: "Llibertat per a Espanya; la premsa de tots colors recordava l'origen feixista del govern espanyol i inclús el "Times", tan assenyat, posava de relleu els "odiosos aspectes interns del règim franquista". ¿Com és possible, doncs, que prossegueixi aquesta farsa de condemnar les dictadures i d'estendre la mà als dictadors quan qualsevol dubtós interès o errada conveniència ho aconsella? ... ¿Com és possible que els governs democràtics, a Londres, a Washington, a París, on sigui, no senten el crit, la protesta de tantes consciències trasbalsades? ... Com no s'adonen encara, després de tants fracassos, que laboren la pròpia ruïna? ... Com no s'adonen que en no ajudar els pobles oprimits a trobar per als seus mals una sortida democràtica, els impulsen cap a solucions desesperades? ...

No, a Londres, a Washington no se n'adonen. A Moscou ho veuen molt clar, es freguen les mans, i se n'aprofiten.

ANY XLIX

JUNY 1960

NUM. 601